

เรื่องคุยของลูกตอนที่21 เทียวคาราวานไปกันต่อในกาญจนบุรี

โพสต์เมื่อ พ.ย. 02, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })();
```

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });

เมื่อวานได้พักผ่อนแบบสบายๆเลยในบ้านพักของเชียนครีนครินทร์ จ.กาญจนบุรี ตื่นมาแอบดูบรรยากาศยามเช้า สดชื่นอากาศดีมาก เสียงเจ้าหน้าทีคนสวนกำลังตัดแต่งต้นไม้และสวนใกล้ๆกับที่พักปลูกให้ลูกสิงสองสาวของดิฉันตื่นมาดูบรรยากาศตอนเช้าด้วย

คุณลุงที่ขี่มopedไปออกรอบเล่นกอล์ฟกับเพื่อนๆของคุณบ๊าสองสาวตั้งแต่ก่อน6โมงเช้า. ส่วนคุณบ๊าสองสาวไม่ชอบเล่นเลยรออยู่ในบ้านพักดีกว่า.

พวกเราสาวๆ(หมายถึงสาวแก่กับเด็กอีกสองคน) เลย ออกไปเดินถ่ายรูปบริเวณบ้านพัก และขับรถออกไปตรงตลาดของเชียนครีนครินทร์

อาหารที่นั่นราคาไม่แพงมาก มีร้านอาหารตามสั่งให้เลือกหลายร้านเลย แวะเดินดูและนั่งดื่มกาแฟกันแบบไม่รีบร้อน

สายๆพอเหล่านักกอล์ฟพากันกลับจากการออกรอบที่สนามกอล์ฟของเชียนก็ ไปแวะทานข้าวกลางวันที่ร้านอาหารของ

เชียนซึ่งกำลังซ่อมแซมและตกแต่งเพิ่มเติมอยู่ยังไม่เสร็จ อาหารที่ลูกทานได้ง่ายก็ไม่แพ้ เมนูข้าวไข่เจียว กินได้ทุกมื้อเลย

อยู่ชมบรรยากาศและขับรถแถวเชียนอยู่ไม่นานก็เช็คเอาท์. พอต้องเอาถุงไปคืนที่สำนักงาน แต่ว่าหลงทางไปหน่อย แวะถาม รปภ.

เลยได้ผ่านทางพิเศษขับผ่านตัวสวนเชียนไปเลย(ซึ่งปกติจะห้ามเข้า แต่ถ้าให้ย้อนกลับไปที่ทางใหม่ก็หลายกิโลอยู่). เราเลยได้เห็นวิวแบบภาพเชียนเต็มๆ ตา

ไม่ได้ถ่ายรูปแต่ประทับใจในภาพของความทรงจำว่า วิวของเชียนที่สวยขนาดไหน. (รปภ.บอกห้ามหยุดจอดรถที่สวนเชียนทางที่ผ่านเด็ดขาด).

ขับรถออกจากเชียนครีนครินทร์แล้ว. หลายครอบครัวก็เริ่มสลายตัวเพราะว่าวันจันทร์มีงานต้องทำกันต่อ. ส่วนคนที่สามารถหนีงาน เอย

ฝากงานให้คนอื่นดูแลก็อยู่เที่ยวต่อ. แวะร้านอาหารริมทางที่มีชื่อร้านดีความอร่อยสองสามร้านทั้งไส้อั่ว ไตคิมะทิสด กาแฟคั่วสด.

จากนั้นขับรถหาที่พักสำหรับตอนเย็นโดยใช้ชีขับรถหาไปเรื่อยๆ. ช่วงหลังนี้ไม่มีการเร่งรีบใดๆ เพราะเที่ยวแบบคนน้อยแล้วเหลือประมาณ6 ครอบครัว.

มีรีสอร์ทให้เลือกเยอะมากๆ. แต่ปัญหาคือ ถ้าไม่ได้สำรองไว้ก่อน ส่วนใหญ่ห้องจะไม่พร้อมสำหรับให้เข้าพักเพราะไม่ได้ทำความสะอาดไว้ก่อน.

หลายรีสอร์ทหน้าพักมากๆเลยแต่ปรากฏว่า พอเราไปกันหลายคน ค่าไม่มีเจ้าหน้าที่ ไม่มีคนงานจะมาดูแล. เพราะแต่ละครอบครัวจะพักแยกกันตามความชอบ.

อย่างคุณลุงคุณบ๊าสองคน ขอพักแบบบ้านพักบนเนินเขา. ของครอบครัวดิฉัน อยากพักในบ้านแพริมเชียนสัมผัสเสียงน้ำไหลผ่านแพที่พักด้านล่าง.

ส่วนอีกกลุ่มก็จะพักอีกที่. งานนี้เลยไม่ลงตัว สรุปว่า รีสอร์ทดูแล้วไม่ทั่ว งานนี้เลยต้องขับเข้าไปพักในตัวเมืองกาญจนบุรีเป็นโรงแรมค่อนข้างใหม่. สะอาดสบายมากๆ

ถึงโรงแรมแล้ว. อยากแต่จะนอนพักเพราะว่าเริ่มจะไม่ชินกับการนั่งรถทั้งวัน ส่วนยูรินันได้แต่ถามว่า ตกลงหุบกับที่เอมิจะได้นอนน้ำกันไหม

เพราะเมื่อวานตอนที่ลงไปดูห้องพักในแพ สองสาวอยากเล่นน้ำมาก(แต่น้ำเย็นมาก ออกจะน่ากลัวสักหน่อย). พอขับรถผ่านน้ำตกไทรโยค ก็ไม่ได้แวะเที่ยวอีก

เพราะไปกับผู้ใหญ่ๆทั้งนั้น หนีไปเลยไม่แวะน้ำตกอีก ทำเอาสองสาวเบ๊...อดสนุกเลย.

พอมาเข้าอีกวันหลังทานอาหารเข้ากันเสร็จก็เลย. ขับรถออกเที่ยวต่ออีกหน่อยแวะวัดอยู่วัดหนึ่งมีชื่อทางด้านการแสดงโชว์. แม่ชีลือน้ำ

บรรดาคุณลุงคุณบ๊าสองคนนั้นก็เชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง แต่ดิฉันนั้นไม่ค่อยเชื่อเรื่องที่คิดว่าแม่ชีลือน้ำได้เพราะว่าเกิดจากปาฏิหารย์ เพราะหากว่าใครเคยได้ดูรายการ

world. Why. วิทย์ตอน เกี่ยวกับการเอาตัวรอดในน้ำ. การว่ายน้ำ. ที่เคยออกอากาศไปแล้วนั้น ก็จะมีมันเป็นหลักการทางวิทยาศาสตร์ล้วนๆ.

เพราะร่างกายของแม่ชีก็ลอยอยู่ในน้ำทั้งหมด ไม่ได้ใส่ส่วนใดชิ้นมาอยู่เหนือน้ำเลยยกเว้นศีรษะเท่านั้น ซึ่งดูแล้วก็อาจจะยังธรรมดาสำหรับตัวดิฉันอยู่.

แต่ต้องยอมรับว่าเนื่องจากท่านแม่ชีตัวเล็กและผอม. แต่สามารถหายใจเข้าลึกและกลืนหายใจได้นานพอสมควร การแสดงจะอยู่ประมาณไม่เกิน5-10 นาที

มีการเปลี่ยนท่าทางบ้างบางครั้ง สำหรับค่าเข้าชมนั้นถ้ามาเป็นกลุ่มๆก็เหมาๆราคาก็ไม่แพงแต่จะตกลงกัน ส่วนใครอยากจะทำบุญเพิ่มก็แล้วแต่ศรัทธา

คิดว่าคงจะมีคนมาดูการแสดงอยู่เรื่อยๆ เพราะทำเป็นที่น่าสนใจรอบๆแบบเป็นกิจลักษณะเลย.

งานนี้เรียกได้ว่าพาสองสาวมาดูการแสดงทางวิทยาศาสตร์ของจริงกันเลย(เสียค่าครุฑน้อยๆ ไม่ได้ไม่รู้อะไรกันเถอะ. ถือเป็นการกระจายรายได้ให้ท้องถิ่นกันไป).

หลังจากนั้นถึงรายการไปดูเหมือนกัน. หมอที่ว่าเป็นแม่ชีอายุเยอะแล้ว ท่าทางจะมีคนศรัทธามากจริงๆเพราะมีคนขับรถมาหาอยู่เรื่อยๆที่บ้านพัก

(แต่ขอโทษเถอะค่ะดิฉันไม่ได้จำชื่อของท่านเลย เสียมารยาทจริงๆ) เมื่อไปถึงบ้านหลังที่แม่ชีพักอยู่ในบริเวณวัด. เหล่าคุณลุงคุณบ๊าสองหลายก็เข้าไปกราบและทำบุญ

ขอถามเกี่ยวกับเรื่องปัญหาส่วนตัวทั้งเรื่องลูกเรื่องงานทั้งหลาย นิ่งต่อคิวกันรอกันไปเรื่อยๆ. (ส่วนเอมิจับยูรินันก็ยังไม่วางใจว่า เรามานั่งรออะไรกันที่นี่ เออ.

อยากจะบอกกล่าว เนื่องจากมันมันกันเป็นกลุ่ม เป็นคาราวาน เลยกลายเป็นธรรมเนียมว่าจะทำอะไรก็ต้องทำเหมือนกัน ทำด้วยกัน รอกันด้วยเพราะฉะนั้น

เราเลยต้องรอดูอย่างใจละ). นิ่งดูกันปรึกษาพูดคุยกันจนทุกคนดูจนหมดแล้วซึ่งแต่ละคนใช้เวลาพูดคุยนานพอสมควรและเรื่องจะถามมันเยอะเหลือเกิน.

จนกระทั่งมาถึงครอบครัวดิฉันหลังจากถวายปัจจัย(เงิน)ใส่พานแล้วก็ เอะละจีจะถามอะไรดีนี่. ยูรินันอยู่ข้างๆดิฉันถามว่า. คุณแม่คะเรามีความทุกข์อะไรไหมคะ

จะมาถามเค้า(แม่ชี). เรื่องอะไรดี เหมือนกับว่า. ครอบครัวดิฉัน(ดิฉัน ยูรินันและเอมิ

)ต้องช่วยกันคิดว่าจะถามอย่างไรดีเพราะความที่แม่ชีจะถามอะไรเลยนึกถามเกี่ยวกับลูกว่าลูกสาวคนโตจะเป็นอย่างไรบ้าง แม่ชีให้บอกชื่อลูก. แล้วก็บอกว่า

ดิตั้งใจเรียนดีไม่ต้องห่วง ถ้ามองว่าในชีวิตต้องระวังอะไรบ้างจะพบอุปสรรคอะไรที่จะต้องแก้ไขไหม. แม่ชี้ถามว่า ลูกอายุเท่าไร. ดิฉันตอบไปว่า กำลังจะครบ8ขวบ. แม่ชี้ตอบว่า ยังเล็กอยู่ไม่มีอะไรไม่ต้องเป็นห่วง(??? ตกลงว่าได้คำตอบไหมเนี่ย). ต่อมาถามว่าลูกสาวคนเล็กจะเป็นอย่างไร อนาคตจะเป็นแนวทางไหน(นี่หาคำถามแบบธรรมดาสุดๆ) แม่ชี้ให้บอกชื่อจริงกับอายุ หลังจากบอกไปว่าชื่ออะไรอายุ5ขวบกว่าๆ. แม่ชี้ก็บอกว่า เรียนดีฉลาดแต่จะออกแนวเจ้าเล่ห์หน่อย. แต่ดิฉันต้องเป็นห่วง อนาคตยังอีกยาวไกลเดี๋ยวค่อยดูกันไป(???ตกลงว่าได้คำตอบหรือยังเนี่ย) คำถามสุดท้ายชีวิตครอบครัวราบรื่นดีไหมคะ ให้คุณลองทายสิคะ แม่ชี้จะตอบว่าอะไร. นั่นไงใช่เลย. แม่ชี้ตอบว่า. ดี ครอบครัวราบรื่นดีไม่มีปัญหาใครกันดีช่วยเหลือกันไป(??? ตกลงว่าดีทุกอย่างเลยเนอะ). คนอื่นเค้าพูดคุยถามกันตั้งนาน ของเราไม่ถึง5นาทีก็เสร็จไม่รู้จะถามอะไรและท่านแม่ชี้ก็ไม่มีข้อเสนอแนะอะไรเลย ถึงคราวต้องกราบลาเหมือนกัน. นึกในใจฉันมาทำไมเนี่ย. อ้าว เค้าว่าดูหมิ่นแมนๆ ลองดู(ทำบุญกระเจายรายได้ให้กับท้องถิ่นอีกแล้ว). ถ้าเอมรู้ว่าใส่ไปเท่าไร เอมจึงต้องบันดิฉันแน่ๆเลย.. งานนี้เรียกว่าสอนลูกให้รู้จักคำว่า. หมอดูค่ะ (ซึ่งยูริก็ยังสงสัยอยู่ว่า แม่ชี้เป็นใคร จะมารู้อะไรเกี่ยวกับเราได้อย่างไร) ประมาณว่า หมอดูเค้าจะทำนายดวงเราจากอะไร ซึ่งศาสตร์อันนี้นั้นก็ผสมกันระหว่างความเชื่อ ความศรัทธา จิตวิทยา และสถิติ ข้อสำคัญว่าเหตุการณ์ในขณะนั้นเป็นอย่างไรด้วย เออ.. มันหลายประเด็นอะคะ คุณลูกยูริขา คุณแม่ก็ตอบไม่ถูกเหมือนกันคะ. ของแบบนี้มันเป็นเรื่องความเชื่อด้วยพูดยากค้า..

หลังจากดูหมิ่นกันจนครบขบวนการคาราวานก็ถึงเวลาที่จะต้องแยกย้ายออกจากกลุ่ม เพราะพวกคุณลุงคุณป้าเค้าจะไปเที่ยวที่ อ. สวนผึ้ง ราชบุรี กันต่อ. แต่ครอบครัวเราเห็นจะไม่ไหวแล้ว ยูริกับเอมียากไปเล่นน้ำตกมากกว่าเราเลยขับรถย้อนกลับไปที่เที่ยวที่น้ำตกไพรโยคน้อย ซึ่งอยู่ใกล้ที่สุด ได้เล่นน้ำตกซะที แต่ดูๆไปเหมือนว่าจะแค่นั่งแช่เท้ากับเดินลุยน้ำตกตื้นๆที่บริเวณด้านล่างมากกว่าเพราะน้ำตกชนิดเดียว คนเที่ยวเยอะด้วย ทั้งคนไทยและกรุ๊ปทัวร์ต่างประเทศ. แล้วคุณลุงเองก็ขอตัวไปนอนรอในรถ ปลอ่ยให้สองสาวน้อยของดิฉันเล่นอยู่ปลายๆน้ำตกด้านล่าง ไม่สนับสนุนให้ลงไปว่ายน้ำเหมือนเด็กคนอื่นๆด้วยพิจารณาแล้วว่าไม่สะดวกถ้าจะต้องลงไปว่ายน้ำกันจริงๆ เลยได้แต่นั่งเล่นกินอาหารและชมมอยูทางด้านล่างของน้ำตกเท่านั้น . ดิฉันไม่ได้มาเที่ยวที่นี้นานมากน่าจะเป็นสิบกว่าปี ที่นี้ไม่เปลี่ยนแปลงเลย อย่างเดียวที่เปลี่ยนคือแม่ค้าช่วยกันรักษาความสะอาดมากขึ้น ส่วนบรรยากาศ สภาพแวดล้อม ร้านค้า จำนวนผู้คนช่างเหมือนเดิมไม่ผิดเพี้ยนไปจากแต่ก่อนเลย(ยกเว้นร้าน7-11ที่มีเพิ่มอยู่หนึ่งร้านเท่านั้น). ขนมหองผากยังเป็นกล้วยฉาบ. เผือกฉาบ. มันฉาบและสารพัดของกินเล่นแบบเดิมๆเลย. ปลอ่ยลูกเล่นกันสองคนกับคุณป้า ส่วนดิฉันเป็นฝ่ายเสียบึงคอยป้อนอาหารอย่างเดียวเลย. เล่นกันตั้งแต่บ่ายโมงจนจะเกือบห้าโมงเย็น ได้เวลากลับกรุงเทพแล้ว. สองสาวสนุกกันมากหลับสนิทตลอดทางเกือบจะถึงนครปฐมจึงตื่น คุณลุงทักชิมิแวตว่าหลับกันต่อเถอะ กำลังสบายหุซึบรดสบายเลย. (เพราะถ้าตื่นเมื่อไหร่ก็คุ้ยคุ้ย. กันเสียงดังเมื่อนั้นเลย). แต่สองสาวก็ไม่หลับแล้วทั้งคุ้ยและร้องเพลงกันลั่นรถก่อนจะมาถึงบ้าน. เทียวทริปนี้สุดๆไปเลย (เหนื่อยของแม่แต่สนุกของลูก). งานนี้ต้องขอบคุณคุณลุงคุณป้าที่เอาสองสาวจอมป่วนไปเปิดตัวให้เพื่อนๆกันของคุณป้าได้รู้จักและดูตัวกันไว้บ้าง (ว่าป่วนกันแค่ไหน). สนุกมากๆค่ะ แต่คาราวานคราวหน้าคงต้องเตรียมยาแก้เมารถให้พร้อมกว่านี้จะได้ไม่มึนหัว คงจะสนุกกว่านี้แน่ๆเลยคะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

Powered by EasyBlog for Joomla!